

மதுரை வாசைாமி

நூலா஑் சூம்மி

தொகுப்பு :

₹ 150 Rs Rs

வைரமுத்து கணேசன்

ஐ
என்னுரை

அன்புக்குரிய வாசகப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பு வணக்கம்.

பழந்தமிழர் நன்கு கற்றுணர்ந்த, பழம்பெரும் நூலான ஞானக் கோர்வை என்னும் நூலிலிருந்து மதுரை வலைசாமி ஞானக் கும்மி என்னும் பகுதியை சிறு நூலாகத் தொகுத்து உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்நூலை இதுவரை பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து மனமுவந்து எனக்குத் தந்துதவிய அன்பன் கதிரமலை இராசகுலேந்திரன் ஐயா அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

ஞானக் கோர்வை நூலிலுள்ள ஏனைய பாடல்களையும் தொகுத்து விரைவில் உங்கள் கரங்களில் கிடைக்க இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,
வைரமுத்து கணேசன்
கலைமகள் வீதி
சேனைக்குடியிருப்பு-02
கல்முனை.
0719238566

நூல்: பன்னிரண்டு

மதுரை வாலையாமி

ஞானக் கும்மி

காப்பு

1. சீர்மேவு ஞான வடிவானபர
தேசிகள் சற்குரு தன்னருளாற்
பார்மீதில் ஞானக் கும்மி பாடசிவ
பாலன் கணபதி காப்பாமே.
2. அம்பிகை வாலை பதம் போற்றி-அருள்
ஆனந்தக் கும்மித் தமிழ்பாடத்
தும்பி முகனுக் கினையவ னாஞ்சிவ
கப்பிர மண்யனுங் காப்பாமே.
3. நாலாம் வேதமு மோராறும்-வெகு
நாநா பேதமாய் நின்றானை
மேலாய்ப் போற்றிக் கும்மி பாடச்செந்தில்
வேலவன் தன்பதங் காப்பாமே.
4. பாரி லுயர்மது ராபுரியில்-வாலை
சாமிசொல் லுங்கும்மிப் பாடலுக்கு
மேரு வதனடி மூலமுகக் கோண
விநாயகன் தன்பதங் காப்பாமே.
5. ஆதியும் அந்தமும் ஒன்றாகி-வளர்
அண்டபின் டம்மு மிரண்டாகிச்
சாதி பலபல வேறாகி நின்று
தத்துவங் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!

6. தேகமா னதோர் மலபாண்டம்-அதிற்
சிற்பணம் வந்திடு முற்பணத்தை
யோக மெனுந் தமிழ்ப்பாடலுக்கு-மனம்
உவந்து கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
7. ஏகப் பெருவெளி! பட்டணமாம்-அதில்
எவனோ சித்த னொருவனுண்டாம்-அந்த
வாச னிலைபேசா வாயுமில்லை-அந்த
மாப்பிள்ளை பெண்ணென்று ஞானப்பெண்ணே!
8. சாட்சி யெனும்பிர மன்பிள்ளைக்கு மூலச்
சத்தியென்ற வொரு பெண்ணாச்சு;
சூட்கம காரண மிரண்டினுக் குநிலை
தூலநா மென்கிறாள் ஞானப்பெண்ணே!
9. ஊமையன் என்றே அறிந்துகொண்டாள் அந்த
ஊமைபேச் செல்லாமே நாமென்கிறாள்;
சீமையை ஆளத் துசங் கட்டினாள் அந்தச்
சீமாட்டி தானடி ஞானப்பெண்ணே!
10. பெண்ணை சானதி ரத்தின மாமதைப்
பெண்ணென்று சொல்லவங் கேள்வியுண்டோ?
மண்ணையும் விண்ணையும் கூட்டிப் பயிர்செய்த
மார்க்கத்தைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
11. பட்டணங் கட்டி மகராசி துரை
பாங்குடன் செய்த அதிகாரச்
சட்டமுஞ் சொல்லத் தொலையாதே விதைச்
சற்றே கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
12. அஞ்சூர் அஞ்சூர் வகுப்பாச் சாமம் அதில்
அஞ்சூர் அஞ்சு பிரிவாச்சாம்;
அஞ்சு ருக்கொரு வித்தாச் சாமம் அதற்
கான குளமுண்டு ஞானப்பெண்ணே!
13. ஊரை யடுத்து மலையுமுண் டாம் அதற்
குள்ளாயிருந்த நிலைக்காரர்
பேரை யுரைக்க இனிக்கே ஞாமவர்
பெருமைதா னென்னடி ஞானப்பெண்ணே!
14. தலைமன் னாரிலி ருப்பவ ராமந்தச்
சட்டையப் பிள்ளையும் நெட்டையராம்;

- நிலமு மான்யமு மென்னவன் றாளந்த
நிசந்தெ ரியமோ ஞானப்பெண்ணே!
15. சும்பகோ ணத்திலே அப்புப்பின் னையவர்
சூட்டமற றால்வெகு வாட்டமென்று
செம்பாதிப் பங்குதான் கேட்டுவந் தால்நியாயந்
தெளிவ தெப்படி ஞானப்பெண்ணே!
16. மூலக் குடிவன்னித் தேவரை வரவர்
மூர்க்கமுந் தீர்க்கவு மார்க்கமுண்டோ?
நாலு கரைப்பங்கு நாமென்கி றாரிந்த
ஞாயந் தெரியமோ ஞானப்பெண்ணே!
17. காத்தவ ராய கவண்டனுக்குத் திசைக்
காவலும் மற்ற விசாரனையும்
பார்த்து வருவது நாமென்கி றாரிந்தப்
படிநி லைக்குமோ ஞானப்பெண்ணே!
18. ஆகாய மான பரஞ்சோ தியவர்
அஞ்சக் கரைப்பங்கும் தனக்குள்ளே
சேகர மாமென்றுஞ் சொல்லுகி றாரிந்தச்
சேதியைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
19. அம்பலக் காரரும் மூன்றுபே ராம் பின்னும்
அந்தக் களாட்டுக் கணக்கனெ ன்றாம்;
வம்புசெய் தாலந்த முன்னா ளனுப்படி
வகைதெ ரியமோ ஞானப்பெண்ணே!
20. ஒன்பது சூத்தரும் பங்காளி எந்த
ஊருக்கு ஞார்களும் அப்படியாம்;
ஐம்பது சேருவைக் காரருக் குமவன்
அண்ண னொருவனாம் ஞானப்பெண்ணே!
21. கோயிற் குருக்க னொருபார்ப் பான்தெப்பக்
குளத்தின் மேலே யவன்வீடு;
தாவிக் கொண் டுதொடை தட்டுகி றானிலஞ்
சாருமோ கேளடி ஞானப் பெண்ணே!
22. செட்டி யொருவனாம் பங்கா னிஅதிற்
சேர்ந்தவனாக மிக வோங்கிக்
கட்டி வராகளைக் கொண்டு வந்தால் காணி
யாட்சி செல்லுமோ ஞானப்பெண்ணே!

23. காரியக் காரரோ அஞ்சுபே ராமவர்
காரியம் பார்க்க வீரஞ்சு பேராம்;
மாரீசக் காரர்; சமாதிக்கண் மூன்றுபேர்
வார்த்தையைக் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
24. ஊழியக் காரர் அநேகருண் டாமவர்
கும்பளஞ் சம்பளம் நிரம்பவுண்டாம்;
பாணையங் கோட்டைக்குச் சாரிவைத் தாலிவர்
பதுங்குவாரடி ஞானப்பெண்ணே!
25. பாழூ ருக்கொரு மேல்மணி யாமவன்
பார்த்தாற் சின்னப் பயல் காணும்
வேளு ரானரைப் பங்குத் தனமுதல்
வீற்றுக் கொடுக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே!
26. ஆராறு குடியு முண்டா கும்மதில்
அந்நியக் குடிமுப்பத் தைந்து முண்டாம்;
ஓராறு பத்துக் குடிதனி லேயஃது
ஓட்டுக் குடியடி ஞானப்பெண்ணே!
27. இத்தனை பேரு மிருந்தா லும்மதில்
இரண்டே பேர்கள் சமுசாரி;
அத்தனை பேரையுந் தள்ளிவைத் தாற்பயிர்
ஆரிடு வாரடி ஞானப்பெண்ணே!
28. ஒற்றோர் ஒன்றை ஒருதா கும்மதில்
ஒன்று பரம்பமுச் சாலடிக்கும்;
கற்றுடன் காரணங்கண்டா யோஞானக்
கண் கொண்டு பாரடி ஞானப் பெண்ணே!
29. இரண்டு கரைக்குடி மானிய மாமதில்
இட்ட விதையொட்டி ரட்டியுண்டாம்;
பண்டு பழகின மேன்புள்ளிக் காரனும்
பார்த்துப் போயினான் ஞானப்பெண்ணே!
30. புள்ளிக் குறைச்சலும் வாரா மல்முன்னே
போட்ட பலனுங்கை யாடாமற்
கொள்ளையிடச் சொல்லி ஓலைவந் தாலிது
கொடுமை சொல்லடி ஞானப்பெண்ணே!

31. வந்த விதியென்றி ருந்தா லும்வசக்
கட்டு நிலுவையுங் கேட்கிறாளே
இந்த மகிமை யவன்றா னோவிதற்
கென்ன சுகமடி ஞானப்பெண்ணே!
32. தரிசுக் கிடக்கிற பெட்டியி லேயேறித்
தண்ணீர் பாய்ச்சவுஞ் சொல்லுகிறான்;
வாரி கொடுக்கிற தில்லையென் றாற்பூசை
மாட்டுகி றானடி ஞானப்பெண்ணே!
33. ஊரிற் குடியதி ருக்கவொட் டானிருந்
தூழியஞ் செய்யவும் வேலையிட்டான்;
தீரமில்லை யென்று சொன்னா லும்வன்
தெண்டம் பிடிக்கிறான் ஞானப்பெண்ணே!
34. அந்த இருபத்தோ ராயிரத் திருநூற்
றுக்கல நெல்லுமே கண்டுமுதல்
வந்ததான் டோவதில் மூன்றத் தொருபங்கு
வாரம் பிடித்தாண்டி ஞானப்பெண்ணே!
35. மிச்சமிருந்த நெல் லுத்தொகை யில்வாரம்
விண்ணுறுநோய் கொண்ட பேயனுடன்
அச்சுதன் சேயனுஞ் துங்கக்கோ னானுமாய்
அழித்துப் போட்டாரடி ஞானப்பெண்ணே!
36. நிலம் விளைந்ததுங் காணீ ரோவதீற்
செலவழிந்ததும் பாரீரோ?
அலமந்து திரி யாம லேயருள்
ஆனந்தஞ் சேரடி ஞானப்பெண்ணே!
37. என்சா னீன் மொரு வீடாமதில்
எட்டொரு பீற்றல் மலக்கூடாம்;
பஞ்சாயக் காரரீ ரைந்துபே ருந்தெய்வப்
பதியி தென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே!
38. தேக மென்னுஞ் சிவாலய மாமதீற்
சென்னி சிறுவாயிற் கோபுரமாம்;
காக மான விரண்டு கரக்கோடுங்
கையாங் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!

39. உண்ணாக் கென்ற கொடி மரமாமதீர்
கோபுர சந்திர புடகரணி
அண்ணாக் கென்றே வலப்புறத் திற்கண்ட
தக்கினி தீர்த்தமாம் ஞானப்பெண்ணே!
40. நாற்பத்து முக்கோண மண்டப மாம்புதன்
நடுவி ருக்குதாடு சிங்காரம்!
பார்ப்பது சக்கரக் கோட்டையிலே யிந்தப்
படியிருக்குதாம் ஞானப்பெண்ணே!
41. பீடமிருப்பது மையத்தி லேபலி
பீட மிருப்பதுங் குய்யத்திலே;
மாடமிருந்த சிவாலயத் தின்மணி
விளக்கி ருக்குது ஞானப்பெண்ணே!
42. இப்படி யான திருக்கோ விலதற்
கெப்படி வாயி விருக்காதோ
அப்படி யென்று தெரியா மற்றொரிந்
தலைகி றாரடி ஞானப்பெண்ணே!
43. பூட்டைத் திறப்பதுங் கையாலே மனப்
பூட்டைத் திறப்பது மெய்யாலே;
வீட்டைத் திறக்க முடியாமல் வீட்ட
விதியி தென்கிறார் ஞானப்பெண்ணே!
44. வாசலிலே யொரு மேல்வா சலந்த
வாசலிலே சிறு வாசலுண்டு;
நேசமு டன்றிரு வாசலிற் பூட்டு
நெருக்கம் பாரடி ஞானப்பெண்ணே!
45. அட்சர மாமொள னாட்சர மாவது
ஆனால் நல்ல திறவு கோலாம்;
உச்சிதமாகத் திறந்தா லேயந்த
உச்சிவழிகாணும் ஞானப்பெண்ணே!
46. கண்ணா லேமனக் கண்ணா லேயதைக்
கண்டாலே வழி யுண்டாகும்;
பெண்ணாசை தன்னை யடுக்கா மல்வழி
பேணிப் பாரடி ஞானப்பெண்ணே!

47. பார்த்து நடப்பது மேல்வா சலந்தப்
பாதையழிவது மெல்வாறு?
மாததிரை நேரம் பிரியா மற்றபாதை
மார்க்கங் கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
48. எருக்கி டந்த குழிதான் டியதில்
இரண்டு விரற்கடை மேற்றாண்டிக்
கருக்கி டைக்கும் அடையாள மதைக்
கண்டு கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
49. மாயன் அரண்மனை காணீ ரோவன்னி
மரமி ருப்பதுங் தோணீரோ?
நேய மதுகடந் தப்பா லேயறு
கோணப் படியடி ஞானப்பெண்ணே!
50. கோணத்தில் நின்று மயங்கா தேசழிக்
காற்றை யடக்கிச் சினுங்காதே;
வீணுக் கலைந்து தியங்காதே தூல
வோததைத் தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே!
51. தூலத்தை விட்டு விடாயா கிலதிற்
தூசத்தைக் காண முடியாது;
பாலத்திலேறி நடந்தக் காற்பெரும்
பாதையி தல்லவோ ஞானப்பெண்ணே!
52. பாதையான பெரும்பாதையைக் கிட்டிப்
பட்டண முண்டொரு வட்டமதாய்;
நாதமுங் கீதமுங் கேட்குதடி தெய்வ
நாயகன் சந்நிதி ஞானப்பெண்ணே!
53. சந்நிதி யென்னடி கண்டதுண்டோ கண்டால்
தத்துவம் பேசத் திறமுமுண்டோ?
முன்னே முப்பாமுங் கடப்பதுண்டோ அதில்
முச்சுடருண்டடி ஞானப்பெண்ணே!
54. முச்சுடர் வட்டமே சக்கர மாமது
மூக்கு நுனியிற் சுழுமுனையாம்;
அச்சுடர் வட்டத் திருந்தவ னேருரு
ஆனந்த நந்தியாம் ஞானப்பெண்ணே!

55. நந்தியிருந்தது வன்னிவட்டம்மதில் நாட்டம் புருவமத்
யானதிட்டம்:
சந்திரனுங் கதிர்ச் சூரியனும் அந்தத் தலத்தில்
நின்றனர் ஞானப்பெண்ணே!
56. நாதவிந்தல்லவோ நாலயோ விதச நாதவிந் தல்லவோ
எழுதோற்றம்?
நாதவிந்தால் உடலும் உயிரும்பரம் நந்தியைப் போற்றடி
ஞானப்பெண்ணே!
57. விந்து இருந்த தலந்தனிலே குருநந்தி யிருந்தார்
கொலுவாகி:
சிந்தை தெளிந்து மகாரம்வைத் தால் அந்தச் சீமானைக்
காணலாம் ஞானப்பெண்ணே!
58. சீமான் கிட்ட அடுத்தக் காலமேலைச் சீமை நமக்குக்
குடியாச்சு:
ஆமா மென்று கும்மிப்பாடியருள் ஆனந்தஞ் சேரடி
ஞானப்பெண்ணே!
59. ஆனந்தமான தலந்தானே அது அத்து விதமாந்
தலந்தானே
தானந்தமான சதாசிவத்தைப் போற்றித் தாண்டிக் கும்மி
அடியங்கடி.
60. ஞானமாம் ஆயிரத் தெட்டிதழ்ப் பீடம் நாட்டமாஞ்
சந்திரனார் வீடு
மோனம் இருந்த மகார மவனத்தை மூட்டிக் கும்மி
அடியங்கடி.
61. குண்டலி வாசி மகாரம் டிபிடர்க் கண்டமதிலே யுகாரமடி
உண்டு சுழியின் மகாரம்வைத் தாற்சிவ லோகம்
இதல்லவோ ஞானப்பெண்ணே!
62. ஓங்காரமான பிரணவத் தூள்எங்கும் உயர்ந்த சோம
கலை நிறத்தான்
ரீங்காரமான பராசக்தியை நீங்கள் நேர்ந்து
கும்மியடியங்கடி.
63. பூரக முப்பத்திரண்டாகு மனப் பூரண கும்பம்
இரட்டியதாம்
கூறவே ரேசகம் எண்ணிரண்டாம் அந்தக் குறிப்
பறிந்துகொள் ஞானப்பெண்ணே!

64. பிங்கலை யாவதி ரேசகத் தைவளர் பூரகந் துன்வரி
 நங்கலை நந்தியிற் கும்பிக்கவே சிவ நாட்டம் இதல்லவோ
 ஞானப்பெண்ணோ
65. அறிந்து கொள்ளு மெழுத்தோடே பவரனை முதலமா
 வாசிமட்டும்
 மறந்திடாமற் செய் மாத்திரை யின்படி வாசி வசமாகும்
 ஞானப்பெண்ணோ
66. காலாலே கனல் ஏற்றுங்கடி சுழி மேலே கொண்ட
 முதுட்டங்கடி
 மூலா தாரத் தலங்கேசர மென்று முழங்கிக்
 கும்மியடியங்கடி.
67. சார்ந்து கொள்ளடி கேசரத்தை முதற்றன்னை யறியலாந்
 தானாகக்
 கூர்ந்து மூலக் கணபதி பாதத்தைக் கும்பிட்டுக் கொள்ளடி
 ஞானப்பெண்ணோ
68. நவ்வெழுத்தே பிரமனாரா குமதில் நாரணன் மல்
 வெழுத்தானானோ
 சிவ்வெழுத்தே தெய்வ ருத்திரனாம் இன்னுஞ் செப்புடன்
 கேளடி ஞானப்பெண்ணோ
69. செப்பவே வல்லு மகேசுரனாம் வட்டஞ் சேர்ந்துய சாரம்
 சதாசிவனாம்;
 தப்பிலா ஐந்தெழுத்தாலே சராசரந் தங்கியிருந்தது
 ஞானப்பெண்ணோ
70. வாலையி னட்சர மூன்றாகும் அதை வாய்கொண்டு
 சொல்பவரார் காணும்
 மேலொன்றுங் கிழொன்றும் மத்திம முங்கட்டி விரைந்து
 பாரடி ஞானப்பெண்ணோ
71. விரைந்து சொல்லுவன் மூன்றெழுத் தாற் சதம் விரித்து
 தானுயர் உண்டாக்க
 தெரிந்து கண்டவர் தங்களுக்கு காவலை தீட்சையி
 தல்லவோ ஞானப்பெண்ணோ

72. தட்சை யெனுஞ்சிவ சக்கரத் தின்மையைந் தேவியெழுத்தை
நிரைநிறுத்திக்
காட்சியுடன் சிவ பூஜை செய் தாற்சித்தி கைவச மாமடி
ஞானப்பெண்ணே!
73. கள்ளுண்டு தள்ளுண்டு நில்லாதேபின்பு கஞ்சாஉறக்கமுங்
கொள்ளாதே;
உள்ளுண்டு சோமக் கலையாதி பானத்தை ஊட்டிக்
கும்மியடியங்கடி!
74. கும்மி அடிப்பெண்கள் அம்பலத்தை யரைக் கூட்டி
அமுதங் குடியங்கடி
அம்மென்றும் உம்மென்றுஞ் சொல்லாமல் நின்ற
அத்விதம் பாரடி ஞானப் பெண்ணே!
75. அத்வித மாவத்துக் காதியடி மதி ஆயிரத் தெட்டிதழ்ப்
பூசைபண்ண
முத்தி தருஞ் சோமப்பாலை யனுதினம் மூட்டிக்
கும்மியடியங்கடி.
76. மூட்டுவதென்ன திரிகோண வட்ட மூலத்தில் குண்டலி
வாசியினால்
நாட்டுவன் பூரண நாலையுங் கட்டினான் ஞாயமி
தல்லவோ ஞானப்பெண்ணே!
77. கட்டிக்கொள் விந்துவைத் தள்ளா தேகழிக்
காற்றைவடக்கிப் பெருக்காதே
கட்டி மனப்பொறா துறாதே காமச் சோம்பலைத்
தள்ளடி ஞானப்பெண்ணே!
78. சோம்பலுந் தூக்கமும் ஆகாதே அன்ன கசியுஞ் சோகமுங்
கொள்ளாதே
சாம்ப சதாசிவ நாட்டத்திலே நின்று சார்ந்து
கும்மியடியங்கடி.
79. கைவச மாவது சட்டிவித் தைஞானக் கற்பகமும் வந்து
லபிக் குமடி;
தெய்வம் இவரென்று சொன்னாரே நல்ல சித்தரு
முத்தரும் ஞானப்பெண்ணே!

80. யோகத்துக் காதி யுமைதிட சைமற்ற யோகத்துக் கெல்லா
முதல் தீடகை
போகத்தைக் கைவிட லாகா தேசத்திப பூசையை
வேண்டிக் கொள் ஞானப்பெண்ணே!
81. வேண்டிக்கொள் விந்து முகனா தஞ்சத்தி மேவுஞ்
சிவத்தானே பரமாம்
தூண்டிக் கொள் இந்த வகையாறும் யோகசாதக
சாக்கிரம் ஞானப்பெண்ணே!
82. சாக்கிரம் விந்துக்கு மேலண்ட மாமஅதைச் சார்ந்திடும்
நிற்குண நிடகனந்தான்
பார்க்கில் நிராதார மாமலத் தைஅதைப் பாரா விடம்
அந்தம் ஞானப்பெண்ணே!
83. அந்த மடியிந்த மேலா றுங்கண்டே ஆரறி வாரடி
ஞானவழி?
சிந்தை தெரிந்த பெரியோ ரைக்கண்டு சேவித்துக்
கும்மியடியங்கடி.
84. சேவிப்ப துந்தவ னந்தியடி யோக மாய்நிற்ப தும்விந்து
நாதமடி
ஆவிக் கிசைந்த சதாசிவ சாக்கிரம் அவ்விட மாமடி
ஞானப் பெண்ணே!
85. அவ்விட்டே யுவ்விட்டே மேற்கழி யிற்கழி அங்கியைவிட்டுக்
காலாலே
மவ்விட்டு நாதவிந் தூடபொரு ணைக்கண்டு வாழ்த்திக்
கும்மியடியங்கடி.
86. முழுக்க மென்ன பிரணவ மாமதை மூட்டுச் சமாதியி
விரேசகத்தை
விளக்கு மாகு மிரவி காந்திநித்தம் வேண்டிக்
கும்மியடியங்கடி.
87. பார்க்குஞ் சுழுமுனை காணா ரேயது மூக்கு நுனியென
றறியாரே
மார்க்க மறிந்து பெரியோ ரைக்கண்டு வாழ்த்திக் கும்மி
யடியங்கடி.

88. வாழ்த்தி யடிபெண்ணே ரேசகத் தைவினை மாற்றியடி
பெண்ணே பூசுததை
தூற்று மகாமிய சஞ்சிதத் தைத்தொல்லை தொலைத்துக்
கும்மியடியங்கடி.
89. பாசமற் றவிடம் கேசர மாமொரு பாதியில் நினைிட
யோகமுமாம்;
நேசமற் றார்பிரம் ஞான சமாதியும் நிருவி கற்பமாம்
ஞானப்பெண்ணே.
90. கற்ப மடியிது மெய்யா குமற்றைக் கர்மமெல் லாமிக
அற்பமடி
தற்பரா னந்த சதாசிவ மோனத்தைச் சார்ந்து கும்மி
யடியங்கடி!
91. பாசத்தைச் சொல்லும் உடலாக அந்தப் பகவைச் சொல்லும்
உயிராக
நேசத்தில் நிற்பது யாதது பிரம நிடையென் பாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
92. தேகத்துக் காதியாம் ஐம்பூ தமற்றைச் செயலுக் காதியாம்
விட்சேபம்
மோகத்துக் காதியா மம்மா யைஇன்னும் முழுதுங் கேளடி
ஞானப்பெண்ணே!
93. இன்னமுண்டந்த வியாகிரு தற்கும் இரணிய கர்ப்பன்
விண்ணுவுக்கும்
மின்னிய விராடபு ருடனுக் கும்இன் னும் மேலுண்டு
சைதன்யம் ஞானப்பெண்ணே!
94. சைதன்ய வத்துவே பிரமமடி அந்தச் சாட்சிக்குப் பிரதி
பிம்பமடி
மெய்நின்ற சுத்த அறிவா னால்பரதி பிம்பத்தைத்
தள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே!
95. ஆமடி யிந்தப் பதந்தா னேகண்டால் ஆதியும் அந்தமு
ந்தானே;
நாமடி வாசிக் குதிரையி னால்மிக்க நல்ல கதியடி
ஞானப்பெண்ணே!
96. சாதிக் குதிரை வலுவே ஞான தான இருக்கின்றான் மேலாக
வீதிக்கு வீதி சாரிவைத் தாற்பரி வேடிக்கை பார்க்கலாம்
ஞானப்பெண்ணே!

97. கட்டுப் படாதந்த அச்சமட்டம் அது காலோ
பன்னிரண்டாகையினால்
எட்டுக் கயிறறினாற் கட்டிக்கொண் டால்இது
மட்டுப்படுமடி ஞானப் பெண்ணே!
98. கட்டுப்படுமோ மலவா யில்நடு மையத்தின் குண்டவி
வாசியினால்
எட்டையும் நாலையுங் கட்டியே போற்றிடில் ஏழி
நடத்தலாம் ஞானப்பெண்ணே!
99. துட்சக் குதிரை யடங்கா துகழிக் கோட்டுக்குட்
செல்ல முடியாது
மூச்சக் காயிரங் காதவழி மிக முந்தி நடக்குதாம்
ஞானப்பெண்ணே!
100. குதிரை கட்டிய லாயத்திலே மனக் கோட்டையி லே
சந்தைப் பேட்டையிலே
எதிரிதான் வந்து தட்டுகிறான் அதை ஏனென்று
கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
101. காமன் எவருக்கும் மூத்தவனாம் அவன் கற்றிடும்
வித்தைகள் மெத்தவண்டாம்!
தாமத மானகு ரோதனும் லோபனுந் தம்பியாம்
கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
102. மோக மதமிரு பிள்ளைக ளாம்ஒரு மூர்க்க மமசியக்
காரனொடு
சேகர வீரசை டம்பனுஞ் சம்பனுஞ் சிநேக மாமடி
ஞானப்பெண்ணே!
103. சிநேகனுக் கேற்ற உறவாளி பொல்லாத தீயவ
னாகுமோ ராங்காரி
அநேகத்தைச் செய்ய மவதியில் ரோசனும் அததை
மகனடி ஞானப்பெண்ணே!
104. பெண்ணே கேளு பதிமூன்றாகிய பேர்களுண்டு
பகையாளர்
ஒன்றே யொன்று வசமா னால்அவர் ஓடுங்குவாரடி
ஞானப்பெண்ணே!

105. ஓடுக்கமில்லை யிவரா லேபலன் ஓட்டமெல் லாமனக்
கோட்டையிலே
படுகளத்துக்கு மேய்ந்துவ ரப்பக பற்றுகிறாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
106. பாம்பி ருக்குது புற்றுக்குள் னேகக பந்த மிருக்குது
நெஞ்சுக்குள்ளே;
வீம்பை யடக்கி உயர்ந்தக்கால் பரிவேடிக்கை
பார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே!
107. பித்துப் பிடித்த மனக்குரங்கு வெறிப் பேயும் பிடித்துக்
கொண்டாட்டமிட்டால்
அத்தை யடக்க மருந்துசெய் தாற்பரி அன்று நடத்தலாம்
ஞானப்பெண்ணே!
108. நடத்தலாமே மனவாசி ஒரு நாலைந்து பீற்றலை மூடாமல்
திடத்தினால் மனஞ் சித்தானாற் சித்தந் தெளிந்து
கொள்ளலாம் ஞானப்பெண்ணே!
109. தெளிந்த சித்தகம் பூட்டிய திற்சேணத் தேறும் அறிவை
யதிற்கேர்த்துக்
குளிர்ந்து ஞானவை ராக்கியக் குறடா கொண்டு
மாட்டடி ஞானப்பெண்ணே!
110. மூலத் தெருவி லொருபாய்ச் சல்அந்த முச்சந்தி வீதியி
லோர்பாய்ச்சல்
மேலைத் தெருவி லொருபாய்ச் சல்பரி வேடிக்கை
பார்க்கலாம் ஞானப்பெண்ணே!
111. அந்த விதங்கள் அறியா மல்மணி மந்திர மென்று
திரிகின்றார்
அந்தரமான எழுத்தறிந் தால்மணி மந்திர மல்லவோ
ஞானப்பெண்ணே!
112. மவுன மந்திரங் களிளாலே தங்கள் வாய்தனை
மூடித் திரிவார்கள்
புவன சாரம் புசிப்பார்க் குமதி போசனமாகுமோ
ஞானப்பெண்ணே!
113. தாயென்று சொல்லுவார் சொப்பனத் திற்காம
சன்னதம் வந்தால் நினைப்பாரோ?
வாய்கொண்டு வேதம் படித்தா லுஞ்சுத்த மெளனந்
தங்குமோ ஞானப்பெண்ணே!

114. தாடி வளர்த்துச் சடைவளர்த் துநல்ல சந்யாசி
யென்றோரு வேடமிட்டே
ஒடித் திரிந்த விணையாட்டை யிங்கே ஒப்புவ தாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
115. பேசாதிருக்கும் இடம் பார்த்தே அதைப் பெற்றேயிருப்பது
மந்திரமாம்:
ஆனான் றேயுப தேசமிட் டாற்குரு அல்லவென்
றாகும்மி யடியுங்கடி.
116. சொற்குரு வாலே கதியா மோபொய்வயச் சொல்லுவார்
தங்கள் உறவாமோ
சற்குரு வான வரைச்சேர்ந் தேயவர் தம் சொல்லைக்
கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
117. நானென்ற ஆணவம் பேசார்கள் நல்ல நாடென்றுங்
காடென்றுஞ் சொல்லார்கள்:
தானென் றியாவையுங் கண்டாரே நல்ல சற்குரு வாயடி.
ஞானப்பெண்ணே!
118. குருஇருப்பதும் உள்ளத்திலே மனக் கோணல் அறுப்பதும்
தனக்குள்ளே
பொருள் இருப்ப தறியாமல்புடம் போடுவதெப்படி
ஞானப்பெண்ணே!
119. வாதஞ் செய்ய அறியா மல்ரச் வாதஞ்
செய்கிறோமென்று சொல்லிச்
சூதங் கெந்தி புடத்திலிட் டால்அதிற் சொன்னம்
விணையுமோ ஞானப்பெண்ணே!
120. லிங்க முருக்க அலைவார்கள் சாதி லிங்க மிருப்பது
தறியாமல்:
வங்கமுந் தங்கமுந் சேர்த்து ருக்கினால் பங்கமி
தல்லவோ ஞானப்பெண்ணே!
121. பாசா ணங்குகை தன்னில் வைத் துவெள்ளைப் பாலா
லூட்டிக் குகைமுடி
ஈசானியப்பு மிட்டாலும் அதில் இருப்ப தென்னடி
ஞானப்பெண்ணே!

122. காரணமானது காரிய மாவதைக் கட்ட அறியார்
முழுமுடர்:
புரணமென்று திரிந்தா லுமதிற் புண்ணிய முண்டர்மோ
ஞானப்பெண்ணே!
123. முப்பூ வென்று திரிவார் கள்அந்த முப்பூ வந்த
வகைகாணார்:
அப்பூ வென்று மறிந்தக் காற்சித்தி ஆனென்று சும்பி
அடியங்கடி.
124. காரத்தைக் கட்ட அறியார்கள் கடுஞ் சாரத்தை
நீற்றினஞ் செய்யாமல்
வீரத்தைப் புரத்தைச் சேர்த்தத னாலது வீணல்ல
வோசொல்லு ஞானப்பெண்ணே!
125. கோசவித் தையை யறியாமல் லோக வேசத்தி னின்று
மலைவார்கள்
கோச பீசம றிந்தா லேவாதங் கோசார மாமடி
ஞானப்பெண்ணே!
126. வாதத் திறவகோல் காணா ரேபஞ்ச பூதச் சரக்கையுந்
தோணாரே
ஏதுக்குக் கண்பகைந்தாதுகிள் றாரிதை ஏதென்று
கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
127. துருக் கன்ன முடிந்தாச் சேஅதைச் சோதிக்க எட்டரை
மாற்றாச்சு:
பொருளைச் சொல்லிப் பணம்பறிப் பாரிவர்
பொய்க்குரு அல்லவோ ஞானப் பெண்ணே!
128. கவனி துத முடிந்ததென்பார் ஊசிக் காந்தத்தைக்
கிண்ணமுஞ் செய்தோமென்பார்;
புமனி வாதப் புரட்டா லேயவர் பிழைக்கி றாரடி
ஞானப் பெண்ணே!
129. பிழைக்க முத்தியறியாமற் சென்ம பூர்வக்கியானத
தெரியாமல்
தழையைத் தின்று சருகாகித் திசை தயங்குறாரடி
ஞானப் பெண்ணே!

130. தயங்கி யென்ன பலனா மோவனஞ் சாதித்து நிறகத்
நிறமாமோ?
மயங்கி டாதே அழலை மகத்துவம் வருப தெப்படி
ஞானப்பெண்ணே!
131. உப்பை யறிந்தவ னேவா திசகத் துப்பை யொழிந்த
வனேயோகி
தப்பிலை யேயுமி நாத மகிமையைச் சார்ந்து பாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
132. வீட்டி லிருக்கு தொரு மூலம்வெளிக் காட்டி லிருக்கு
திருமூலம்;
மாட்டி லிருக்கும் பெரியோர்குரசவாதமி தல்லவோ
ஞானப்பெண்ணே!
133. தோணா தென்ற சரக்கெடுத் துக்கருஞ் சூரா தூரையில்
வைத்தெடுப்பச்
சாணான் கண்ட பொருள்போ லேசித்தி தானென்று
கும்மியடியங்கடி.
134. நெல்லி யிருக்குது காட்டுக்குள் னேகரு நெல்லியிருக்குது
வீட்டுக்குள்ளே;
கொல்லி மலைக்குத் திரிந்தாலும் குரு கொண்டு
வருவாரோ ஞானப்பெண்ணே!
135. காயம் பட்டிக்கு ளத்துக்குள் னேவெள்ளைக் காயா
வேரு முளைத்திருக்கும்;
வாயாற் றின்று நிமிர்ந்தக் காலுடல் மாயா தல்லவோ
ஞானப்பெண்ணே!
136. கற்ப நிலையறிந் தெண்ணாமல் வெறிக் கஞ்சா
உண்டு விழிப்பார்கள்!
அற்பர் குகைமலை சென்றாலும்வத்தை அறிய
லாகுமோ ஞானப்பெண்ணே!
137. கொங்கணர் சொன்ன கடைக்காண்டம் அதிற்
சங்கை யறிவது பிரமாண்டம்;
எங்கள் குருசட்டை மாமுனி யாரிரு நூறும் பாரடி
ஞானப்பெண்ணே!

138. நூறி லுரைத்தது மெய்ஞ்ஞானந்திரு மூலர்
 உணர்ந்தது வேஞானம்
 பூரண கும்ப முனிசொன்ன துத்திரம் பூண்டகம்
 பாரடி ஞானப்பெண்ணே!
139. தீட்சையில் மச்ச முனிதீட்சையவா செப்பின ஞான
 மொரு நூறும்
 தாழ்ச்சிவா ராது பெரியோ ரைக்கண்டு சாட்சி
 கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
140. ரேசக பூரக கும்பகத் தால்வாசி நேரிட்டுச் செய்வதும்
 ஆசையடி;
 கேசர மாகிய அத்வித பிரமத்தைக் கிட்டிக்
 கும்மியடியங்கடி.
141. உப்பை விடுவதும் ஆசையடி அன்னம் ஒப்பொழு
 துண்பதும் ஆசையடி;
 செப்ப ஒண்ணாத மனோன்மணி தேவனைச்
 சேர்ந்து கும்மி யடியங்கடி.
142. வாசலி லேயொரு மேல்வாசல் அந்த வாசலி லேசிறு
 வாசலுண்டு;
 நேசமு டன்சிறு வாசலிற் டட்டியே நெருக்கம்
 பாரடி ஞானப்பெண்ணே!
143. தேசங்கள் போவதும் ஆசையடிகுல தெய்வமுன்
 டென்பதும் ஆசையடி;
 நேச மெம்பிர மஞான சோதியைச் சேர்ந்து கும்மி
 யடியங்கடி.
144. சமய பேதமும் ஆசைய டிகங்கா ஸ்நான பூசையும்
 ஆசையடி;
 மமதை யற்றுஇருக் கின்ற மமதையை வாழ்த்திக்
 கும்மியடியங்கடி.
145. பால்கற வாப்பக தள்ளுங்க டிபதி பாசத்தை யும்விட்டுத்
 திருங்கடி;
 மேல்வி ளங்கிய தற்பர சோதியை வேண்டிக்
 கும்மியடியங்கடி.

146. தத்துவக் குப்பையைத் தள்ளாங்கடிவேத சாத்திரப்
பொத்தலை மூடுங்கடி
முத்தி தருஞான வத்துவை வாவென்று மூட்டிக்
கும்மியடியங்கடி.
147. ஆறா தாரமுந் தொல்லைய டியதற் கப்பாலே
யொன்றும் இல்லையடி,
சீராய் நின்ற நிலைபார்த் துப்பெண்கள் சேர்ந்து கும்மி
யடியங்கடி.
148. சித்தா சொற்படி சித்தானந் தங்கண்டு தெளிந்து
கொள்ளடி வேதாந்தம்
தத்துவ மாகிய உறபத்தி சூக்குமச் சார்பு கேளடி
ஞானப்பெண்ணே!
149. சார்புதா னென்னடி வேதாந் தஞ்சொல்லுந்
தத்துவந் தானிவ் வகையுடனே
காரணாதி அவத்தை நிலைகளின் கணக்குரைக்கிறேன்
ஞானப்பெண்ணே!
150. உரைக்குந் தத்துவம் நாலே ழிற்கண்ட ஓதுஞ் சித்துரு
நாலாறாம்:
மறைக்குட் சொல்லிய சித்துரு நாலாகும் மகிமை பாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
151. மகிமை யாகிய தொம்பத மாமதில் வந்த ஷபாதி
யுணர்த்துகிறேன்!
தகைமை யென்னமுன் சொன்ன வசித்திருத் தன் செயல்
கேளடி. ஞானப்பெண்ணே!
152. வாசல் மிகுந்த உடம்போ பெ்ராண வாயுவோ
டிந்திரியம் ஆனதொன்று;
காசலை யாமதி சேர்ந்து வளர்ந்ததன் காரணம் நாலடி
ஞானப்பெண்ணே!
153. காரண மென்ப திவையே மும்வந்து கலந்த தாமடி
தொம்பதத்தைத்
தாரண தொம்பத மான தூரியத்தில் தன்னுட லாச்சகநாம்
ஞானப்பெண்ணே!

154. தன்னுடலாகிய சாக்கிரத் தைத்தனதாக விருந்திடும்
ஆத்துமற்குப்
பின் சொல்வதாம் விசுவ னென்று பிமானப்
பேரல்லோ சொல்லடி ஞானப் பெண்ணே!
155. பேர் பெறும் எந்த்ரமு பாதியுடன் கூடப் பெற்றிடு
தூட்சமச் சொப்பனத்தின்
சார்பி லிருந்த தூரியற்கு நாமமுஞ் சைதன் யமடி
ஞானப்பெண்ணே!
156. ஆகும் பிராணநல்ல வாயுயவு டன்கடி அடங்கி
மூலத்து டன்சேர்ந்து
சேகர மாவந்த நாத தூரியத்தைச் சேர்ந்திழிற்
காரண தேகமடி.
157. சேர்ந்த அவத்தைச் சமுத்திய டியதைச் சேர்ந்தவனும்
பிராக்ஞ னாகுமடி
கூர்ந்த மூன்றையுங் கண்ட தூரியத்தைக் கும்பிட்டு
கும்மியடியங்கடி!
158. கும்பிட்டுத் தொம்பதச் சித்தார்த் தங்கண்டு கூறிய
ஞாயம் இதுபோல
அம்பிட்டுத் தற்பத மான விவேகத்தை அறியச்
சொல்லுவேன் ஞானப்பெண்ணே!
159. அறிவ தென்னடி தொம்பத மாம்பொருள் ஆன
வுபாதியும். ஆனதுபோல்
சருவ தற்பர மான பொருளுக்குத் தன்னுடைச்
சீவன் தூரியமடி.
160. சர்வஞ்ஞ னுஞ்சரு வக்கார னுஞ்சரு வேந்திரி
யாமிசர் வேசுரனுஞ்
சர்வ சிருட்டி சர்வதி திசர்வ சங்கார னும்பேராம்
ஞானப்பெண்ணே!
161. பேரான தென்ன இவையே முமிகப் பேசிடில் வேதம்
தூரியமடி;
தோரா உபாதியைப் பெற்றத னால்முத்தி தூசணம்
உண்டாச்சு ஞானப்பெண்ணே!

162. தூசணச் சிவன் திவையே முங்கண்டு சொல்லும்
பரனுக் குடலாச்சு;
சாகவ தமென்ற தூனத்தி னாற்சாயா கிரக
மென்றுபேர் ஞானப்பெண்ணே!
163. சாக்கிரந் தன்னைத்தா னென்றுசொல் வியப்பால்
தானபி மானித் தருந்தாக்காற்
சேர்க்க விராட்டெனச் சொல்லுவார் நாமந் தெரிந்து
கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே!
164. தெரிந்த மூன்றனு பாதியு மாம்அதிற் சேர்ந்த பரன்பர
சொப்பனமாம்;
பிரிந்தி டாதபி மான னிரணிய கற்பன்என் பாரடி
ஞானப்பெண்ணே!
165. பாருமி திலொரு பாதியு டன்பரா பரனுக் கல்லீவா
பார்கழுத்தி
சேரும் பொழுது வியாகிரு தனைசச் சிந்தையிற்
காணடி ஞானப்பெண்ணே!
166. காணடி தற்பர சத்தார்த் தமதைக் கண்டு தெரிந்த
வகைபோல
ஊனடி ஞான சிவப தார்த்தத்தில் உண்மையைக்
கேளடி ஞானப்பெண்ணே!
167. உண்மையாந் தற்பர நற்றுரி யங்களும் உற்றுப்பா
ராதொரு தோடமதால்
தன்மைச் சிவபத சுத்தனுக் குப்பரன் தன்னுடலாச்சுது
ஞானப்பெண்ணே!
168. ஓதும் பரம்விஸ்வ கிராசமடியுப சாந்தமெ னும்வகை
மூன்றி லொன்றைச்
சாதனை செய்த சிவத்துக்கல் லோபர சாக்கிரமாகுமே
ஞானப்பெண்ணே!
169. ஆதும் பொருள் சிவ சாக்கிரத் தையபி மானித்திருந்த
சிவதுரியம்
சேகர மாயிடிற் சிற்சொ லிதையென்று செப்பிடும்
வாக்கியம் ஞானப்பெண்ணே!

170. வாக்கிய மாம்பிஸ் வகிராசம டியந்த மார்க்கமென்
 வசிவ சொப்பனத்தைப்
 பாக்கி யனபி மானிடத் திற்பிரசாபத்துனென்று சொல்
 ஞானப்பெண்ணே!
171. சொல்வது மென்ன உபசாந் தஞ்சிவ சுமுத்தி தானென்றி
 திருந்தக்கால்?
 நல்லது பொற்பறு சாந்தனென் நாலது நாமம் தல்லீவா
 ஞானப்பெண்ணே!
172. நாமச் சிவதூரி யத்தில டியபி மான மிழந்து
 தனித்ததனால்
 நேமமி தல்லவோவாதி தூரியத்தின் நினைமை
 கண்டிலர் ஞானப்பெண்ணே!
173. கண்டறி யாதது முற்றிரி யமதைக் கண்டு சுழன்றுமே
 லானதடி:
 பண்டு பிரமவா னந்த சொருபத்தைப் பணிந்து
 சும்மியடியங்கடி.
174. பணிந்த ஞான மதுதாண் டிபர மானந்த மானது
 இதுதாண்டி:
 துணிந்து பாருமா னந்தசொ ருபனைத் தொழுது
 சும்மியடியங்கடி.
175. தொழுது கொள்ளுஞ் சுகசிவ பர சுத்துப் பொருளு
 மிது தாண்டி:
 பழுதி லாத சொருபக்கு ருவுடைய பாதம் இதல்லவோ
 ஞானப்பெண்ணே!
176. பாதமி தாகிய தொம்பத மாம் அதிற் பாதமுந்
 தற்பர மானதடி:
 பேதவு பாதி யவத்தைக னும்பல பேர்களு மானது
 ஞானப்பெண்ணே!
177. பேருக்குச் சார்ந்த தூரியம் டியதைப் பேசவந் தற்பிர
 காசமடி:
 யாருக்குங் கண்டறி யாத பொருளைக்கண் டகந்
 தெளிந்து சும்மியடியங்கடி.

178. முத்தி பெறுந்தேவ தத்தனைப் போற்சக முழுதுந்
தன்மய மானதடி:
நத்தியே விட்டுவிடாதே இலக்கண ஞானம் இதல்லவோ
ஞானப்பெண்ணே!
179. ஞானமாம் மோட்சம் இதுதான் டிமற்ற ஞாயமெல்
லாமன மாயமடி:
தானசங் கற்ப விகற்ப சமயமுந் தன்மய மானது
ஞானப்பெண்ணே!
180. தூர தூரமும் இல்லைய டியதைச் சொல்வதுங்
கேட்பதும் இல்லையடி.
தாரார் பிரமநிலை பார்த் துப்பெண்கள் தாண்டிக்
கும்மியடியுங்கடி.
181. அண்டமும் பிண்டமும் பாழாச் சேஅதற் கப்பா
லும்பெரும் பாழாச்சே;
உண்டில்லை யென்று பராபரப் பிரமத்தை உவந்து
கும்மியடியுங்கடி.
182. சொல்லினுங் கல்லினும் நிலலா தேபிரம சோதியை
யாதியைத் தூவெளியை
வல்லதத் தற்பிர காச மவுனத்தை வசைய றிந்துகொள்
ஞானப்பெண்ணே!
183. பிருதிவி தூய்மை மயமாச் சேயதில் பேதம் பலபல
உண்டாச்சே;
சுருதி முடிவைக் குருசொல்லு வார் அந்தச் சூட்சந்
தெரியமோ ஞானப்பெண்ணே!
184. அறிந்து கொண்ட பெரியார் பாதுங்கள் அர்ச்சனை
செய்து கும்மித்தமிழைப்
பிரிந்தி டாமனூற் றெண்பத்தைந் துகண்ணி பேசினேன்
சற்குரு தானவாழி!
185. சற்குரு பாத மிகவா ழிவாலை சாமி தமிழ்நிதந்
தானவாழி!
நற்குண ஞானக்கும் மித் தமிழ் கற்றவர் ஞான
நெறியே மிக வாழி.

